

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 128 — z dnia 7.4.1951 r. w sprawie stosowania instrukcji o inwestycjach pozalimitowych.
- Poz. 129 — z dnia 24.4.1951 r. w sprawie przeprowadzenia kontroli stanu zapasów węgla i koksu w zakładach przemysłowych.
- Poz. 130 — z dnia 24.4.1951 r. w sprawie zaopatrywania zakładów drobnej wytwórczości w surowce odpadkowe.
- Poz. 131 — z dnia 25.4.1951 r. w sprawie trybu i terminu ostatecznego zatwierdzenia planów techniczno-przemysłowo - finansowych (finansowo - gospodarczych) na rok 1951 przedsiębiorstw i innych jednostek gospodarczych terenowych.

- Poz. 132 — z dnia 25.4.1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia opakowań, podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań.
- Poz. 133 — z dnia 25.4.1951 w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych, hurtowych i składowych na 1951 rok.

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 134 — z dnia 30.4.1951 r. w sprawie zbiórki odpadków użytkowych.

PISMO OKÓLNE:

- Poz. 135 — z dnia 27.4.1951 r. w sprawie gospodarki funduszami akcji socjalnej.

128.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 149 z dnia 7 kwietnia 1951 r.
w sprawie stosowania instrukcji o inwestycjach pozalimitowych.

1. Na podstawie § 14 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 roku w sprawie inwestycji pozalimitowych (Monitor Polski nr A — 9 poz. 140) oraz w związku z Częścią IV uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 roku w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości (Monitor Polski nr A — 123, poz. 1529) — zarządza się stosowanie załączonej Instrukcji o inwestycjach pozalimitowych.
2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1951 r.

Załącznik:

Instrukcja

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jądrychowski

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

PREZES CENTRALNEGO URZĘDU

DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

w z. F. Ślęzak

I N S T R U K C J A

o inwestycjach pozalimitowych.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy niniejszej instrukcji są przepisami wykonawczymi do:

- 1) uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 roku w sprawie inwestycji pozalimitowych (Monitor Polski Nr A — 9 poz. 140);

2) części IV uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości (Monitor Polski nr A-123, poz. 1529)

§ 2. W działalności inwestycyjnej odróżnia się:

1) inwestycje limitowe włączane indywidualnie do planu inwestycyjnego w okresie jego sporządzania i wykonywania, tj. w ramach limitów inwestycyjnych poszczególnych inwestorów,

2) drobne inwestycje pozalimitowe, które włączane są do planu inwestycyjnego zbiorczo co kwartał, w trybie ustalonym niniejszą instrukcją.

§ 3. 1. Zakres inwestycji pozalimitowych oraz rodzaje środków, jakie mogą być przeznaczone na ich realizację określają powołane w § 1 uchwały.

2. Część zysku rocznego, o której mowa w § 17 ust. 1 pkt. 1) lit. a) uchwały cytowanej w § 1 pkt. 2 może być przez przedsiębiorstwa (zakłady) przemysłu miejscowego przeznaczona na inwestycje pozalimitowe tylko wówczas, gdy takie przeznaczone części rocznego zysku planowanego przewidziane zostało w zatwierdzonym planie produkcyjno-finansowym przedsiębiorstwa (zakładu).

3. Do czasu wydania odrębnych przepisów wykonawczych, przedsiębiorstwa (zakłady) przemysłu miejscowego nie mogą przeznaczać na inwestycje pozalimitowe części zysku ponadplanowego, o której mowa w § 17 ust. 1) lit. b) uchwały powołanej w § 1 pkt. 2.

4. Kredyty antycypacyjne krótkoterminowe, o których mowa w § 17 ust. 1 pkt. 1 lit. a) uchwały cytowanej w § 1 pkt. 2 mogą być udzielane przez banki finansujące eksploatację tylko wówczas, gdy zatwierdzony plan produkcyjno-finansowy przedsiębiorstwa (zakładu) przemysłu miejscowego przewiduje przeznaczenie części planowego zysku rocznego na inwestycje pozalimitowe.

Inne przypadki, w których banki finansujące eksploatację udzielają na inwestycje pozalimitowe kredytu antycypacyjnego krótkoterminowego na poczet zysku uregulują odrębne przepisy.

5. Kredyty średnioterminowe, o których mowa w § 17, ust. 1 pkt. 1) lit. c) i lit. d) uchwały powołanej w § 1 pkt. 2, udzielane są przez banki finansujące eksploatację na okres najwyżej 3-letni. Udzielanie tych kredytów przez banki następuje (w granicach wartościowych przewidzianych dla inwestycji pozalimitowych) w takiej wysokości i z takimi terminami płatności, jakie wynikają z analizy wysokości i realności źródeł spłaty kredytów, przewidzianych w § 17 ust. 2 uchwały, o której mowa w § 1 pkt. 2. Spłata kredytu następuje w ustalonych przez bank terminach bez względu na uzyskanie przez kredytobiorcę odpowiedniego źródła pokrycia w terminie płatności raty. W planach finansowych lat następnych spłata kredytu średnioterminowego powinna być traktowana jako jeden z elementów podziału planowego zysku rocznego.

§ 4. Do inwestycji pozalimitowych mają zastosowanie, z zastrzeżeniem zmian i uproszczeń wprowadzonych niniejszą instrukcją, postanowienia zawarte w części I instrukcji dla sporządzania Planu Inwestycyjnego na 1951 rok, wprowadzonej w życie zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 11 maja 1950 roku w sprawie zasad i trybu sporządzania planu inwestycyjnego na 1951 rok (zwanej w dalszym ciągu w skróceniu instrukcją nr 21).

W szczególności w zakresie inwestycji pozalimitowych mają pełne zastosowanie postanowienia rozdziałów 2, 3, 4, 5, 6 oraz 8 Instrukcji nr 21, przy czym kwoty podane w Instrukcji nr 21 w dawnej walucie należy odpowiednio stosować przeliczając na nową walutę w relacji 100 zł dawnych równe 3 zł nowym.

§ 5. Inwestycje ze środków własnych, których wartość kosztorysowa przekracza graniczne wartości określone dla inwestycji pozalimitowych w uchwałach powołanych w § 1 muszą być indywidualnie zgłaszane Przewodniczącemu PKPG dla włączenia ich do planu w trybie ustalonym w odrębnych przepisach.

§ 6. Instrukcja niniejsza nie dotyczy inwestycji pozalimitowych, podejmowanych przez jednostki budżetowe lub ze środków budżetowych. Inwestycje te uregulują odrębne przepisy.

R o z d z i a ł II.

Zasady planowania inwestycji pozalimitowych.

§ 7. 1. W trybie inwestycji pozalimitowych planować można jedynie realizację zamierzeń inwestycyjnych, zgodnych z warunkami określonymi w uchwałach, powołanych w § 1.

2. Podstawą zgłoszenia inwestycji pozalimitowych jest:

- 1) pozytywny wynik analizy uzasadniający na tle dotychczasowej działalności inwestorów, możliwość wykonania zamierzonej inwestycji oraz stwierdzający celowość, konieczność, pilność oraz zakres zamierzonych inwestycji pozalimitowych,
- 2) dowód dysponowania niezbędnymi środkami finansowymi,
- 3) posiadanie wymaganej dokumentacji technicznej,
- 4) dowód zabezpieczenia realizacji zaplanowanych inwestycji we właściwym terminie.

§ 8. 1. Inwestor obowiązany jest oprócz planowania inwestycji pozalimitowych na dokładnej analizie warunków swej działalności. Analiza ta powinna ustalić:

- 1) czy planowane nakłady odpowiadają warunkom określonym w wymienionych w § 1 uchwałach,
- 2) czy planowane nakłady na inwestycje pozalimitowe są celowe, konieczne i pilne oraz czy ich zakres odpowiada istotnym potrzebom,

3) czy potrzeby, dla których zaspokojenia planowane są nakłady, nie dadzą się zaspokoić drogą usprawnień lub lepszego wykorzystania istniejących środków trwałych.

2. W oparciu o wyniki analizy inwestor powinien sporządzić uzasadnienie zgłoszenia inwestycji pozalimitowych. W uzasadnieniu należy podać również system wykonawstwa, wysokość i rodzaj efektu gospodarczego lub użytkowego oraz źródło pochodzenia materiałów, z których inwestycja ma być wykonana.

3. W przypadku, gdy zamierzone inwestycje pozalimitowe dotyczą dokonania nakładów dla potrzeb kulturalnych i społecznych, budownictwa mieszkaniowego, inwestycji dla polepszenia warunków bytowania świata pracy albo związanych z ulepszeniem pracy, racjonalizatorstwem i współzawodnictwem pracy — wyniki analizy należy podać zaopiniowaniu na naradzie wytwórczej lub przez radę zakładową (lub radę miejscową związku zawodowego) i dołączyć do uzasadnienia odnośny protokół.

§ 9. 1. Dowód dysponowania środkami finansowymi stanowi zaświadczenie banku finansującego eksploatację inwestora, wydane w formie umieszczenia opinii na „zgłoszeniu inwestycji pozalimitowych“. Bank wydaje takie zaświadczenie na zasadzie stwierdzenia, że inwestor zakumulował na swym rachunku „funduszy i rezerw“ w banku finansującym jego eksploatację, środki pochodzące z:

- 1) wpływów z ofiar społeczeństwa,
- 2) z funduszy uzyskanych z tytułu likwidacji szkód przemysłowych i ubezpieczeń majątku trwałego,
- 3) wpłat przyszłych użytkowników,
- 4) prawidłowego dysponowania funduszem zakładowym,
- 5) prawidłowego przeznaczenia części rocznego zysku planowego, przewidzianej na inwestycje pozalimitowe w zatwierdzonym planie produkcyjno - finansowym (dotyczy tylko przedsiębiorstw i zakładów przemysłu miejscowego i spółdzielni),
- 6) prawidłowego dysponowania środkami „Funduszu popierania produkcji ubocznej“, zgodnie z postanowieniami Uchwały Nr 219 Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r.
- 7) prawidłowego dysponowania innymi środkami, dopuszczonymi uchwałami wymienionymi w § 1.

2. Bank finansujący eksploatację wydaje zaświadczenie (w formie wypełnienia na „zgłoszeniu inwestycji pozalimitowych“ w rubryce „opinia“ wiersza: „przedłożył plan dalszej akumulacji przez nas uznany na zł....“) również w przypadku, gdy bank skłonny jest udzielić inwestorowi kredytu krótkoterminowego lub średnioterminowego, jeżeli udzielanie takich kredytów dopuszczone jest odnośnymi przepisami. W przypadku, przewidzianym w § 8 pkt. 5, uchwały cytowanej w § 1 pkt 1, bank wydaje takie zaświadczenie na podstawie zaświadczenia danej centrali, stwierdzającego, że spółdzielnia może otrzymać kredyt z funduszu inwestycyjnego.

3. Bank finansujący eksploatację wyda zaświadczenie (w formie wypełnienia na „zgłoszeniu inwestycji pozalimitowych“ w rubryce „opinia“ wiersza: „posiada zapewnienie uzyskania równowartości aktywów“) wówczas, gdy inwestor złoży mu pisemne zaświadczenie, stwierdzające, że posiada zapewnienie dobrowolnej społecznej pracy lub innej pomocy obywateli albo dysponuje wewnętrznymi zasobami materiałowymi. W oświadczeniu inwestor obowiązany jest wycenić wymienione źródła, a w szczególności pracę wedle norm i stawek, przewidzianych w umowie zbiorowej, dotyczącej danego rodzaju robót, zaś wartość materiałów według odnośnego cennika.

4. Bank finansujący eksploatację może również wydać zaświadczenie (w formie wypełnienia na „zgłoszeniu inwestycji pozalimitowych“ w rubryce „opinia“ wiersza: „przedłożył plan dalszej akumulacji przez nas uznany na zł.....“) na podstawie przeświadczenia, iż zaplanowane przez inwestora środki, o których mowa w ust. 1, aczkolwiek nie zostały jeszcze w całości lub części zakumulowane, zostaną zakumulowane w terminach zapewniających planową realizację zamierzonej inwestycji.

§ 10. Zgłoszenie i realizacja inwestycji pozalimitowych wymaga posiadania dokumentacji prawnej w zakresie ustalonym w Instrukcji nr 21 oraz uproszczonej dokumentacji technicznej, którą stanowią:

- 1) dla inwestycji polegających wyłącznie na zakupach — specyfikacja zakupów z wykazaniem ilości, ceny jednostkowej oraz wysokości nakładów na poszczególne zakupy. Specyfikację sporządza się na formularzu „Zgłoszenie inwestycji pozalimitowych“, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej instrukcji.
- 2) dla drobnych robót, jak np. wykonanie parkanów, portierni, budek straży przemysłowej, adaptacja pomieszczeń, drobne inwestycje itp. lecz o wartości łącznej nakładów rocznych na takie roboty niższej od 15.000.— zł — specyfikacja tych robót z podaniem wysokości poszczególnych nakładów, sporządzona na formularzu stanowiącym załącznik nr 1,
- 3) dla zakupów oraz robót spełniających warunki określone w pkt. 2 — łączna specyfikacja robót i zakupów na formularzu stanowiącym załącznik nr 1,
- 4) dla robót o łącznej wartości nakładów rocznych przekraczającej zł 15.000.— poza specyfikacją na formularzu stanowiącym załącznik nr 1 — rysunki robocze z kosztorysem, dla obiektów zaś o wartości kosztorysowej przekraczającej 100.000.— zł — projekt techniczny z kosztorysem.

§ 11. 1. Stosownie do przepisów uchwał powołanych w § 1 inwestycje pozalimitowe powinny być zakończone w ciągu 6 lub 12 miesięcy od ich rozpoczęcia.

2. Dowody zapewnienia terminowej realizacji stanowią między innymi:

- 1) w odniesieniu do wkładu dobrowolnej pracy obywateli — określenie we właściwej uchwale lub w zobowiązaniu terminu wykonania tej pracy,
- 2) w odniesieniu do robót wykonywanych systemem gospodarczym — zobowiązanie załogi do wykonania inwestycji w wymaganym terminie,
- 3) w odniesieniu do robót wykonywanych systemem zleconym — zobowiązanie wykonawcy dotrzymania ustalonego terminu,
- 4) w odniesieniu do dostaw dóbr inwestycyjnych i materiałów oraz usług — formalne zapewnienie terminowych dostaw i terminowego wykonania usług ze strony dostawców lub wykonawców.

R o z d z i a ł III.

Tryb akumulacji środków na inwestycje pozalimitowe.

§ 12. 1. Na inwestycje pozalimitowe mogą być przeznaczone następujące zasoby wewnętrzne:

- 1) przeznaczone na inwestycje kulturalne, socjalne i mieszkaniowe, a ujawnione na terenie działalności inwestora dobra naturalne, wydobyte ochotniczą pracą jego pracowników, poza normalną eksploatacją i normalną działalnością planową inwestora (np. glina, lecz nie w cegielni, ziemia, kamień — lecz nie w kamieniołomach itp.),

2) niezewidencjonowane dobra materialne, zdadne do wykorzystania w działalności inwestycyjnej np. zawartość strychów, lamusów itp.,

2. Wymienione w ust. 1 zasoby materiałowe mogą być wykorzystywane zarówno do bezpośredniej realizacji inwestycji pozalimitowych, jak też zbywane dla uzyskania środków pieniężnych na realizację tych inwestycji.

§ 13. 1. Jednostka inwestująca obowiązana jest do wstępnego akumulowania środków pieniężnych ze źródeł wymienionych w uchwałach powołanych w § 1, a przeznaczonych na inwestycje pozalimitowe, na specjalnym rachunku w banku finansującym jej eksploatację (rachunek funduszu i rezerw).

Inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi finansującemu eksploatację i uzgodnić z nim plan akumulacji środków pieniężnych, przeznaczonych na inwestycje pozalimitowe. Na tej podstawie bank finansujący eksploatację udziela opinii o realności akumulacji środków przewidzianych w § 7.

2. Kwoty, uzyskane z tytułu odszkodowania ubezpieczeniowego odprowadzone są na rachunek funduszu i rezerw inwestora bezpośredniego w banku finansującym jego eksploatację.

Środki te powinny być użyte w zasadzie na odtworzenie środków trwałych, których zniszczenie spowodowało wypłatę odszkodowania. Inwestycja ze środków uzyskanych z odszkodowań może być traktowana jako pozalimitowa jedynie w przypadku, jeżeli kwota odszkodowania nie przekracza 150.000 zł i jeżeli koszt inwestycji związanej z odtworzeniem zniszczonych środków trwałych również tej kwoty nie przekracza.

3. Tryb powstawania funduszu zakładowego, jak również podejmowanie decyzji o przeznaczeniu jego części na inwestycje określają odrębne przepisy.

4. Do czasu wydania odrębnych przepisów dokonywanie inwestycji ze środków wymienionych w § 7 pkt. 7 uchwały wymienionej w § 1 pkt. 1 z wyjątkiem części planowego zysku rocznego przedsiębiorstw (zakładów) przemysłu miejscowego jest niedopuszczalne.

§ 14. 1. Wartość dobrowolnej społecznej pracy obywateli lub zasobów wewnętrznych akumulowana jest w formie ewidencjonowania bezpośrednio na właściwych rachunkach wpłat i wypłat środków własnych w bankach finansujących inwestycje.

2. Jeżeli świadczenia te są realizowane na drodze użytkowania za nie środków pieniężnych, środki te są odprowadzone na rachunek funduszu i rezerw, w banku finansującym eksploatację, który przelewa je do finansującego inwestycje.

R o z d z i a ł IV.

Finansowanie inwestycji pozalimitowych

§ 15. 1. Inwestycje pozalimitowe finansowane są przez bank finansujący inwestycje danego inwestora na zasadach ogólnie stosowanych dla inwestycji limitowych, z uwzględnieniem uproszczeń wprowadzonych niniejszą instrukcją (§ 16).

2. W związku z powyższym, bank finansujący inwestycje otwiera tym jednostkom „Rachunki wpłat — środki własne roku 1951“ oddzielnie dla:

- 1) wpłat przeznaczonych na finansowanie nakładów objętych limitowymi tytułami inwestycyjnymi (wnioskami zaopatrzonymi klauzulą wykonalności),
- 2) wpłat przeznaczonych na finansowanie inwestycji pozalimitowych.

Na powyższe rachunki inwestorzy powinni przelewać środki finansowe wstępnie akumulowane w banku finansującym eksploatację.

§ 16. 1. Bank finansujący inwestycje dokonuje wypłat na inwestycje pozalimitowe do wysokości wpłaconych faktycznie na ten cel środków własnych,

2. Postanowienia instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r w przedmiocie instrukcji, w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych planem inwestycyjnym na r. 1951 obowiązują jedynie w zakresie:

Roz. I § 2, 3.

Rozdz. III § 14, 15, 16, 17, 19, 21,

Rozdz. IV § 24, 25, 26 (z wyłączeniem przepisów dotyczących oszczędności)

§ 27 (bez obowiązku oznaczania faktur symbolami planu inwestycyjnego)

§ 28, 29, 30, 31.

Rozdz. V § 50.

R o z d z i a ł V.

Środki materiałowe na inwestycje pozalimitowe.

§ 17. 1. Dla wykonania inwestycji pozalimitowych mogą być użyte materiały własne inwestora lub materiały zakupione na terenie danego województwa z niezarezerwowanych na cele inwestycji planowych remanentów materiałowych lub z ponadplanowej produkcji lokalnych zakładów przemysłowych bez uszczuplenia jednak materiałów przeznaczonych na inwestycje limitowe.

2. W szczególności na inwestycje pozalimitowe mogą być użyte:

- 1) zasoby materiałowe wewnętrzne, określone w § 12,
- 2) materiały zaoszczędzone przy realizacji sposobem gospodarczym inwestycji limitowych jednostki zamierzającej wykonać inwestycję pozalimitową, po wykonaniu nakreślonych zadań oszczędnościowych;
- 3) materiały z rozbiórki urządzeń tymczasowych, związanych z realizacją inwestycji wymienionych w pkt. 2;
- 4) materiały będące w wolnym obrocie towarowym na rynku lokalnym.

§ 18. Inwestor rozlicza się:

- 1) za materiały określone w § 17 pkt. 1) i 3) według szacunkowej wartości,
- 2) za materiały, określone w § 17 pkt. 2) i 4) po cenach nabycia.

R o z d z i a ł VI.

Technika planowania i zatwierdzania inwestycji pozalimitowych oraz ich włączenia do planu inwestycyjnego.

§ 19. 1. W celu uzyskania zatwierdzenia inwestycji pozalimitowych jednostka inwestująca (inwestor bezpośredni) obowiązana jest:

- 1) sporządzić zgłoszenie inwestycji pozalimitowych na formularzu według wzoru IP-1, stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej Instrukcji,
- 2) załączyć do zgłoszenia wymagane dokumenty, a w szczególności ewentualną dokumentację inwestycyjną, dowody dysponowania środkami finansowymi oraz dowody zabezpieczenia realizacji inwestycji w wymaganym terminie, uzasadnienie oraz odpisy ewentualnych protokołów (por. § 8),
- 3) uzyskać na wszystkich egzemplarzach zgłoszeń opinię oddziału banku finansującego eksploatację inwestora co do zapewnienia akumulacji środków finansowych,

4) sporządzić w 5 egzemplarzach zgłoszenia wraz z załącznikami i posłać w 4 egzemplarzach władzy uprawnionej do zatwierdzania.

2. Zgłoszenia inwestycji pozalimitowych zakładów przemysłu miejscowego, nie działających na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, sporządzają wojewódzkie dyrekcje przemysłu miejscowego.

§ 20. Jednostka inwestująca (inwestor bezpośredni) ma prawo składania „zgłoszeń inwestycji pozalimitowych“ na przestrzeni całego roku. Zgłoszenia należy przedkładać władzy uprawnionej do zatwierdzenia za pośrednictwem inwestora wyższego szczebla.

§ 21. 1. Prawo zatwierdzenia inwestycji pozalimitowych przysługuje:

- 1) dla inwestorów podlegających planowaniu centralnemu
 - a) inwestorowi głównemu, jeżeli całkowita wartość kosztorysowa inwestycji nie przekracza zł 15.000.—
 - b) inwestorowi naczelnemu, jeżeli całkowita wartość kosztorysowa inwestycji przekracza zł 15.000.—
- 2) dla inwestorów podlegających planowaniu terenowemu
 - a) inwestorowi naczelnemu, jeżeli całkowita wartość kosztorysowa nie przekracza zł 15.000.—
 - b) prezydium wojewódzkiej rady narodowej, jeżeli całkowita wartość kosztorysowa przekracza zł 15.000.—

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 wymagają uprzedniej pozytywnej opinii, wydziału finansowego prezydium rady narodowej, któremu inwestor bezpośrednio podlega. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 lit. b) decyzje wymagają ponadto uprzedniej pozytywnej opinii właściwego wydziału fachowego.

§ 22. 1. Władza uprawniona obowiązana jest wydać decyzje co do zatwierdzenia lub odmownego załatwienia „zgłoszenia inwestycji pozalimitowych“ w ciągu najdalej 7 dni od daty otrzymania zgłoszenia.

2. Decyzja powinna być oparta na sprawdzeniu zgłoszenia i jego analizie, gdyż oznacza ona przyjęcie przez zatwierdzającego odpowiedzialność za zgodność zatwierdzonych inwestycji z przepisami ustalonymi w niniejszej instrukcji a w szczególności stanowi dowód stwierdzenia przez władzę zatwierdzającą, że:

- 1) odnośne zakłady inwestycyjne mogą być realizowane w trybie inwestycji pozalimitowych,
- 2) akumulacja środków finansowych przewidziana została prawidłowo i terminowo,
- 3) zabezpieczono pełną realizację inwestycji w wymaganym terminie,
- 4) opracowano i dołączono wymaganą dokumentację inwestycyjną.

3. Zatwierdzenie, po ewentualnym skorygowaniu zgłoszenia, uwidoczniła powołana władza na formularzu zgłoszenia wzór IP-1 w przewidzianym na ten cel miejscu.

Władza zatwierdzająca doręcza w najkrótszej drodze 3 egzemplarze zgłoszeń wzoru IP-1 — wraz z kompletami załączników — oddziałowi banku właściwemu dla finansowania inwestycji danej jednostce inwestującej.

4. Odmownie załatwione zgłoszenia upoważniona władza zwraca inwestorowi z odpowiednim uzasadnieniem.

§ 23. Oddział banku finansującego inwestycje danej jednostki inwestującej sprawdza pod względem formalnym otrzymane „zgłoszenia inwestycji pozalimitowych“ zaopatrzone w klauzulę zatwierdzającą, przy czym:

- 1) jeżeli posiada zastrzeżenia — zwraca zgłoszenie władzy nadsyłającej podając przyczyny zwrotu,
- 2) w braku zastrzeżeń — stwierdza podpisem przyjęcia zgłoszenie do finansowania i przesyła niezwłocznie: 1 egzemplarz — inwestorowi bezpośredniemu (jednostce inwestującej),

1 egzemplarz — inwestorowi głównemu, zatrzymując w swych aktach 1 egzemplarz (wraz z kompletem załączników) na dowód uruchomienia danej jednostce limitu środków własnych oraz jako podstawę odnośnych księgowości.

R o z d z i a ł VII.

Kontrola oraz sprawozdawczość w zakresie inwestycji pozalimitowych.

§ 24. Przy inwestycjach pozalimitowych koordynacja wykonania oraz nadzór powinny być sprawowane bezpośrednio przez inwestora, przy czym jedynie w razie konieczności dopuszczalne jest korzystanie z opinii rzeczoznawcy.

§ 25. 1. Narzędne szczeble inwestora bezpośredniego obowiązane są prowadzić ścisły nadzór nad jego działalnością w trybie pozalimitowym.

2. W szczególności władza uprawniona do zatwierdzenia takich inwestycji jest obowiązana:

- 1) ściśle przestrzegać zasad zatwierdzenia inwestycji pozalimitowych (§ 21),
- 2) kontrolować, na podstawie sprawozdawczości, działalność inwestora w tym zakresie,
- 3) dokonywać inspekcji w przypadkach, gdy powstaje domniemanie, że inwestor działa wbrew swym uprawnieniom.

§ 26. 1. Banki finansujące inwestycje pozalimitowe w zasadzie ograniczają swe czynności kontrolne do formalnej kontroli finansowej oraz badania zgodności rzeczowej z treścią wyszczególnienia zakupów i robót pozalimitowych w załączeniu wg wzoru IP-1.

2. W przypadku domniemania nieprawidłowości w działalności pozalimitowej inwestora, bank uprawniony jest do przeprowadzenia kontroli szczegółowej w terenie.

§ 27. Inwestorzy (jednostki inwestujące) są obowiązane do składania sprawozdań z pozalimitowej działalności inwestycyjnej. Sprawozdawczość ta jest całkowicie niezależna od sprawozdawczości inwestycyjnej z przebiegu wykonywania tytułów inwestycyjnych objętych Planem Inwestycyjnym na r. 1951, przy czym w zakresie sprawozdawczości inwestycji pozalimitowych, obowiązują postanowienia niniejszej instrukcji.

§ 28. Inwestor bezpośredni, na podstawie pokrytych faktur, rachunków i rozliczeń za dokonane roboty i dostawy oraz na podstawie wywartościowania społecznej obywateli lub uzyskanych aktywów rzeczowych — jest obowiązany sporządzić najdalej 10 dnia po upływie każdego kwartału, sprawozdanie na formularzu IP-2 (załącznik nr 2) do niniejszej instrukcji) z realizacji inwestycji pozalimitowych w 5 egzemplarzach, przesyłając:

- 1 egzemplarz — oddziałowi banku finansującego inwestycje,
- 1 egzemplarz — inwestorowi głównemu,
- 1 egzemplarz — inwestorowi naczelnemu,
- 1 egzemplarz — wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego w zakresie inwestycji pozalimitowych, podejmowanych przez inwestorów, objętych planami terenowymi, oraz pozostawiając 1 egzemplarz w aktach.

2. Sprawozdanie powinno obrazować pełne zaplanowanie oraz stan wykonania od podjęcia działalności inwestycyjnej pozalimitowej do ostatniego dnia kwartału sprawozdawczego.

3. W przypadku stwierdzenia niezgodności sprawozdań z rzeczywistym stanem wypłat bank sygnalizuje o tym inwestorowi naczelnemu.

§ 29. Na podstawie sprawozdań wg wzoru IP-2 otrzymanych od inwestora bezpośredniego, inwestor naczelny obowiązany jest:

1) przeanalizować otrzymany materiał i poczynić kroki dla usunięcia odchyłań od prawidłowego przebiegu działalności inwestycyjnej,

2) sporządzić zbiorcze sprawozdanie z realizacji inwestycji pozalimitowych według wzoru IP-3, stanowiącego zał. nr 3 do niniejszej instrukcji,

3) przesłać zbiorcze sprawozdania (pkt 2) najpóźniej do 15 dnia po upływie kwartału sprawozdawczego:

- 1 egzemplarz inwestorowi centralnemu,
- 1 egzemplarz centrali banku finansującego inwestycje, zachowując trzeci egzemplarz w aktach.

§ 30. 1. Na podstawie sprawozdań wg wzoru IP-3 otrzymanych od inwestora naczelnego, inwestor centralny jest obowiązany:

- 1) skontrolować otrzymany materiał,
- 2) sporządzić zbiorcze sprawozdania, analogicznie do zbiorczych sprawozdań sporządzonych przez inwestora naczelnego — lecz wg wzoru IP-4, stanowiącego załącznik nr 4 do niniejszej instrukcji,
- 3) przesłać zbiorcze sprawozdania (pkt 2) następującym odbiorcom:
 - 2 egzemplarze — Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
 - 1 egzemplarz — Głównemu Urzędowi Statystycznemu,
 - 1 egzemplarz — Centrali banku finansującego inwestycje, (co do inwestorów objętych planowaniem terenowym — właściwemu wojewódzkiemu oddziałowi banku).

2. Sprawozdania zbiorcze za IV kwartał powinny być złożone najpóźniej do dnia 10 stycznia następnego roku.

R o z d z i a ł VIII.

Postanowienia końcowe.

§ 31. Na zasadzie otrzymanych od inwestorów centralnych sprawozdań zbiorczych Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego włącza inwestycje pozalimitowe do planu inwestycyjnego danego roku.

Zał. nr 1 do instrukcji o inwestycjach pozalimitowych
wzór IP—1

ZGŁOSZENIA INWESTYCJI POZALIMITOWYCH NA 1951 r.	Nr inwestora
Planowanie <u>Centralne</u> / <u>terenowe</u> Nr wniosku	
INWESTOR CENTRALNY	Inwestor bezpośredn. Adres
INWESTOR NACZELNY	Miejsce wykonywania inwestycji Województwo, Powiat, Miejscowość.
INWESTOR GŁÓWNY	Nazwa oddziału banku finansującego eksploatację (działalność)
	Nazwa oddziału banku finansującego inwest.
Przeznaczenie inwestycji	Symbol klasyfikacyjny gospodarki narodowej.

Załącznik nr 4 do Instrukcji o inwestycjach pozalimitowych. Wzór Nr IP-4.

Inwestor Centralny		Cz.	Do PKPG Departament Inwestycji	IP - 4
ZBIORCZE SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI INWESTYCJI POZALIMITOWYCH ZA KWARTAŁ 1951 r.				
Inwestor naczelny		Łącznie inwestycje pozalimitowe		
		planowano zł	wykonano zł	
1	2	3	4	

.....
Podpis i pieczęć
inwestora naczelnego

129.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 140 z dnia 24 kwietnia 1951 r.

w sprawie przeprowadzenia kontroli stanu zapasów węgla i koks w zakładach przemysłowych.

W związku z tym, że stałe kontrole przeprowadzane w zakładach przemysłowych wykazują, że poszczególne zakłady podają w miesięcznych raportach węglowych stany zapasów i koks niezgodne z rzeczywistością, co utrudnia krajową gospodarkę tym artykułem, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe lub inne przedsiębiorstwa otrzymujące węgiel i koks w ramach ustalonych kontyngentów na cele przemysłowe obowiązane są do sporządzenia na dzień 31 maja 1951 r. remanentów tego paliwa. Ustalone ilości powinny być podane w raportach węglowych za maj 1951 r. oraz wpisane jako rzeczywiste w książkach magazynowych w zaznaczeniu, że kontrola stanu zapasów została przeprowadzona.

§ 2. W przypadku stwierdzenia rozbieżności pomiędzy stanem ksiązkowym a faktycznym powinien być sporządzony protokół. Protokół ten należy dołączyć do raportu węglowego.

§ 3. Raporty węglowe, według dotychczas obowiązujących wzorów Centrali Zbytu Węgla oraz w ustalonej ilości egzemplarzy, przedsiębiorstwa określone w § 1 powinny przesiać do dnia 6 czerwca 1951 r. do nadrzędnych centralnych zarządów i innych właściwych im instytucji nadrzędnych, które do dnia 13 czerwca 1951 r. przekażą je z zestawieniami zbiorczymi do Centrali Zbytu Węgla w Katowicach.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

130.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 143 z dnia 24 kwietnia 1951 r.

w sprawie zaopatrywania zakładów drobnej wytwórczości w surowce odpadkowe.

W wykonaniu postanowień uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości (Monitor Polski nr A — 123 poz. 1529) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujący podział odpadków użytkowych powstających w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej:

- 1) odpadki zużywane przez przedsiębiorstwa, w których odpadki powstały,
- 2) odpadki zastrzeżone do dyspozycji władz centralnych,
- 3) odpadki dopuszczone do bezpośredniego zaopatrzenia zakładów drobnej wytwórczości.

2. Odpadkami określonymi w ust. 1 pkt. 1) dysponuje przedsiębiorstwo w którym odpadki powstały.

Odpadkami określonymi w ust. 1 pkt. 2) dysponują w zależności od ich rodzaju i charakteru: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (PKPG), właściwe ministerstwo lub Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości (CUDW).

Odpadkami określonymi w ust. 1 pkt. 3) dysponuje terenowo właściwe prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 2. 1. Bilansami surowców odpadkowych i zestawieniami na II półrocze 1951 roku należy objąć odpadki określone § 1 ust. 1 pkt. 3) powstające zarówno w przedsiębiorstwach przemysłu kluczowego, innych przemysłach, jak i istniejące w magazynach Centrali Odpadków Użytkowych, Centralnego Zarządu Gospodarki Ziłomem i innych przedsiębiorstwach powołanych do gospodarki odpadkami.

2. Wydziały przemysłu prezydiów wojewódzkich rad narodowych w oparciu o sporządzone przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego bilanse surowców odpadkowych będą dysponentami tych surowców na terenie województwa.

§ 3. 1. Prezydium wojewódzkie rad narodowych (wojewódzkie komisje planowania gospodarczego) opracują w terminie do dnia 15 czerwca 1951 r. ilościowe wykazy odpadków padających w przedsiębiorstwach na terenie województwa w drugim półroczu 1951 r. Ponadto przeprowadzą prace umożliwiające opracowania bilansów surowców odpadkowych na rok 1952 obejmujących odpadki określone § 1 ust. 1 pkt. 3). Sposób sporządzenia zestawień i bilansów surowców odpadkowych określa instrukcja stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Bilanse surowców odpadkowych na rok 1952 należy sporządzić dla odpadków: skórzanych, tekstylnych, drzewnych, metalowych, chemicznych, papierniczych, mineralnych, rolno - spożywczych, tworzyw sztucznych i zwierzęcych (kopyta, rogi). Bilansami surowców odpadkowych i zestawieniami należy ponadto objąć inne surowce odpadkowe.

we, które prezydium wojewódzkiej rady narodowej (województwa komisja planowania gospodarczego) uzna jako mające znaczenie dla zaopatrzenia przemysłu drobnego.

W związku z wykonywaniem powyższych prac pracownicy prezydium wojewódzkich rad narodowych posiadający pisemne delegacje (upoważnienia) mają prawo wstępu do zakładów przemysłu kluczowego.

§ 4. 1. W ciągu 7 dnia od daty ustalenia ilościowych wykazów odpadków na II półrocze 1951 r. wydziały przemysłu prezydium wojewódzkich rad narodowych powiadomią wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego, związki branżowe spółdzielni, związki spółdzielni rzemieślniczych, oddziały i ekspozytury wojewódzkie centrali spółdzielczych o rodzajach odpadków, miejscu odbioru oraz ich ilości. Odbiór surowców odpadkowych dokonywany będzie systemem zaopatrzenia bezpośredniego zakładów drobnej wytwórczości, zużywających przydzielone odpadki jako surowiec do produkcji w zakładach, w których odpadki powstają.

2. Termin i tryb określony wyżej obowiązuje również w odniesieniu do bilansów surowców odpadkowych na rok 1952.

§ 5. Ministrowie: Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Górnictwa, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli, Poczty i Telegrafów, Żelaznicy, Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego wydadzą w terminie miesiąca od daty niniejszego, zarządzenia zlecające podległym jednostkom umożliwienie bezpośredniego odbioru odpadków przez zakłady drobnej wytwórczości, na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 6. W przypadku, gdy na terenie województwa ilość powstających odpadków przekracza możliwości użytkowania ich przez drobny przemysł, pracujący na terenie województwa, nadwyżkę pozostałą po zaspokojeniu potrzeb terenowych, właściwe wojewódzkie komisje planowania gospodarczego zgłaszają do CUDW, w celu pokrycia zapotrzebowania innych województw w zakresie danego surowca.

§ 7. 1. Sortowanie odpadków powinno być dokonywane w przedsiębiorstwach, w których odpadki powstają. W przypadkach uzasadnionych wojewódzkie komisje planowania gospodarczego mogą zlecić zakładom drobnej wytwórczości sortowanie odpadków na terenie przedsiębiorstw, w których odpadki powstają.

2. Trudności w sortowaniu odpadków w przedsiębiorstwie, w którym odpadki powstają, nie mogą stanowić przeszkody w bezpośrednim odbiorze odpadków przez zakłady drobnej wytwórczości.

§ 8. Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości utworzy w miarę potrzeby bazy mające na celu sortowanie i przystosowanie odpadków metalowych zużywanych następnie jak surowiec do produkcji w zakładach drobnej wytwórczości.

§ 9. Minister Przemysłu Ciężkiego wyda w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG w terminie do dnia 1 czerwca 1951 r. zarządzenie ustalające tryb gospodarki odpadkami wyrobów hutniczych w taki sposób, aby odpadki wyrobów hutniczych mogące być przedmiotem zaopatrzenia surowcowego zakładów drobnej wytwórczości były wyłączane ze złomu wsadowego i nie ulegały przetopieniu.

§ 10. Upoważnieni przedstawiciele zakładów przemysłu drobnego mają prawo wstępu do składnic złomu podleg-

łych Centralnemu Zarządowi Gospodarki Złomem, w celu wyboru złomu przydatnego jako surowiec do produkcji. Złom określony jako przydatny do produkcji będzie przedmiotem bezpośredniego odbioru przez zakłady drobnej wytwórczości. Odebrane ilości złomu nie będą wliczane do przydziałów surowców odpadkowych. Centralny Zarząd Gospodarki Złomem wliczy odebrane przez przemysł drobny ilości złomu na poczet planu zbiórki złomu.

§ 11. Zezwala się zakładom drobnej wytwórczości na wykorzystywanie wszelkich odpadków gumowych zużywanych przez te zakłady do produkcji artykułów zastępujących skórę naturalną.

§ 12. 1. Surowce objęte cennikami Centrali Odpadków Użytkowych, Centralnego Zarządu Gospodarki Złomem i innych przedsiębiorstw powołanych do gospodarki odpadkami, sprzedawane będą loco zakład, w którym odpadki powstają po cenach określonych tymi cennikami.

2. W przypadku braku cen na surowiec odpadkowy, będący przedmiotem zaopatrzenia bezpośredniego, ustalenie ceny nastąpi w drodze protokolarnego porozumienia pomiędzy odbiorcą a dyrekcją zakładu, w którym odpadki powstają. Ustalane ceny podlegają zatwierdzeniu przez wydział przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 13. Jako odpadki zastrzeżone do dyspozycji władz centralnych ustala się:

- 1) złom i inne odpadki użytkowe metali nieżelaznych, określone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie reglamentacji złomu i innych odpadków metali nieżelaznych (Dz. U. R. P. nr 9 poz. 69),
- 2) odpadki przemysłu hutniczego,
- 3) makulaturę stanowiącą wybrakowany, zadrukowany, zapisany lub w inny sposób wykorzystany i nie nadający się do użycia papier, karton i tekturę w formie wytworu lub przetworu papierniczego, a ponadto ścinki papieru, kartonu i tektury powstałe przy przeróbce ich w zakładach graficznych, przetwórczych lub intralogatorskich, nie nadające się już ze względu na swój ograniczony format do dalszego użytkowania w zakładach drobnej wytwórczości,
- 4) szmaty i odpadki wełniane, półwełniane, bawełniane, i lniane,
- 5) tłuczkę szklaną białą, półbiałą i kolorową,
- 6) szczecinę surową i przerobioną,
- 7) korę korkową i jej odpady,
- 8) oddzierki skórzane klejowe,
- 9) kości,
- 10) czysciwo techniczne do czyszczenia maszyn,
- 11) odpadki stopów metali, uzyskane z przerobu i zbiórki dokonywanej przez placówki podległe Centralnemu Zarządowi Gospodarki Złomem.

§ 14. Nadwyżki odpadków skórzanych z fabryk obuwia w Odmęcie, Chełmku i Radomiu oraz garbarń w Brzegu i Krakowie pozostałe po zaspokojeniu potrzeb terenowych, zgłaszane będą przez Centralny Zarząd Przemysłu Skórzanego do Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości w celu pokrycia zapotrzebowania województw drogą przydziałów centralnych.

§ 15. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG ustalą zasady postępowania przy przydzielaniu dla zakładów drobnej wytwórczości odpadków

zastrzeżonych do dyspozycji władz centralnych a wymienionych w § 13 niniejszego zarządzenia.

§ 16. W przypadku konieczności zastrzeżenia do dyspozycji władz centralnych dodatkowych rodzajów odpadków właściwy minister wystąpi z wnioskiem do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o włączenie tych odpadków do wykazu wymienionego w § 13 niniejszego zarządzenia.

§ 17. Przepisy niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania do odpadków poddanych działaniu dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. R. P. nr 43, poz. 341).

§ 18. Ministrowie wymienieni w § 5 niniejszego zarządzenia, Prezes CUDW oraz wszystkie wojewódzkie komisje planowania gospodarczego w terminie do dnia 15.7.51 r. złożą sprawozdanie o przebiegu wykonania niniejszego zarządzenia.

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 2 maja 1951 roku.

1 załącznik.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG na 143 z dnia 24 kwietnia 1951 r.

INSTRUKCJA

w sprawie opracowania zestawień, bilansów i rozdzielnictwa surowców odpadkowych.

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 143 z dnia 24 kwietnia 1951 r. ustala się następujący tryb wykonania powyższego zarządzenia:

§ 1. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego (WKPG) opracują zestawienia na II półrocze 1951 r. oraz przystąpią do prac przygotowawczych nad sporządzeniem bilansów terenowych surowców odpadkowych na rok 1952.

§ 2. 1. Zestawieniami odpadkowymi na II półrocze 1951 r. i bilansami na 1952 rok należy objąć w szczególności następujące grupy odpadków:

- 1) metalowe,
- 2) skórzane,
- 3) chemiczne,
- 4) drzewne,
- 5) włókiennicze,
- 6) papiernicze,
- 7) mineralne,
- 8) rolno-spożywcze,
- 9) tworzyw sztucznych,
- 10) rogi i kopyta przeznaczone na produkcję galanterii.

2. Zestawienia odpadków oraz bilanse należy sporządzić wg załączonej nomenklatury (zał. nr 3).

Bilansami surowców odpadkowych należy ponadto objąć inne surowce odpadkowe, które WKPG uzna jako mające

znaczenie dla zaopatrzenia przemysłu drobnego oraz ewentualne przydziały władz centralnych.

§ 3. Zestawienia i bilanse odpadkowe powinny zawierać następujące zasadnicze dane:

- 1) — w zestawieniach (zał. nr 1 — kolumny od 4 — 14):
 - a) po stronie przychodu — przewidywana ilość odpadków znajdujących się na dzień 1 lipca 1951 roku w posiadaniu zakładów przemysłu kluczowego, terenowego i spółdzielczego, w magazynach Centrali Odpadków Użytkowych, Centralnego Zarządu Gospodarki Żłomem oraz w innych przedsiębiorstwach powołanych do gospodarki odpadkami;
 - b) przewidywaną ilość odpadków, jaka powstanie w II półroczu 1951 roku w jednostkach wymienionych pod lit. a).
- 2) w bilansach (zał. nr 2 — kolumny 4 — 11):
 - a) po stronie przychodu — planowany zapas surowca odpadkowego na dzień 1 stycznia 1952 r. w całym województwie;
 - b) planowaną ilość surowców odpadkowych, jaka powstawać będzie w 1952 r. w zakładach podległych jednostkom wymienionym w pkt. 1 lit. a).

Zakłady podległe jednostkom wymienionym w § 3 sporządzają wykazy dla WKPG wg szczegółowej nomenklatury, WKPG natomiast dla władz nadrzędnych wg nomenklatury skróconej tj. grupami artykułów, a nadwyżki nomenklatury szczegółowej.

*§ 5. Zestawienia i bilanse odpadkowe powinny zawierać po stronie rozchodu następujące zasadnicze dane:

- 1) w zestawieniach (zał. nr 1 — kolumny 15 — 19):
 - a) ilość odpadków potrzebną przemysłowi kluczowemu, miejscowemu i spółdzielczemu na terenie danego województwa,
 - b) ilość odpadków potrzebną przemysłowi kluczowemu do produkcji w ramach zakładów własnych,
 - c) ilość odpadków potrzebną przemysłowi miejscowemu do produkcji,
 - d) ilość odpadków potrzebną przemysłowi spółdzielczemu do produkcji,
 - e) ilość odpadków stanowiących nadwyżki terenu, w którym odpadki powstają.
- 2) W bilansach (zał. nr 2 — kolumny 12 — 18):
 - a) po stronie rozchodu — planowany rozchód surowców odpadkowych w roku 1952 w przemysłach wymienionych w pkt. 1) lit. a),
 - b) przewidywany stan surowców odpadkowych na dzień 31 grudnia 1952 r.,
 - c) niedobór lub nadwyżkę w surowcach odpadkowych danego województwa.

§ 6. 1. Zestawienia odpadków na II półrocze 1951 r. należy nadesłać do CUDW w terminie do dnia 20 czerwca 1951 r.

2. Bilanse odpadków na rok 1952 powinny być opracowane i nadesłane do CUDW w terminie do dnia 15 grudnia 1951 r.

§ 7. Do zestawień i bilansów surowców odpadkowych WKPG dołączą ewentualne wnioski odnośnie nadwyżek względnie niedoborów surowców odpadkowych istniejących na terenie województwa.

wych powinny — w oparciu o wytyczne i inne dane ministerstw — przeprowadzić analizę działalności przedsiębiorstw już w okresie obecnych prac nad wojewódzkimi planami gospodarczymi i dokładnie rozważyć możliwości zwiększenia zadań dla poszczególnych przedsiębiorstw na zasadach podanych w § 5 i 6 powołanego na wstępie zarządzenia nr 102 z dnia 30 marca 1951 r.

2. Przy ostatecznym zatwierdzaniu planów przedsiębiorstw (§ 1 ust. 1) należy zwrócić w szczególności uwagę, aby uzgodnienie zadań planowych dla przedsiębiorstwa nie powodowało zwiększenia obowiązującego planu inwestycyjnego, limitów zaopatrzenia ze źródeł centralnych i ustalonego limitów finansowych.

§ 3. Plany przedsiębiorstw terenowych na rok 1951 powinny być ostatecznie zatwierdzone nie później jak w terminie dwóch tygodni od dnia uchwalenia przez rady narodowe wojewódzkich planów gospodarczych.

§ 4. Organami rad narodowych właściwymi do ostatecznego zatwierdzenia techniczno - przemysłowo - finansowych (planów finansowo - gospodarczych) przedsiębiorstw terenowych (jednostek gospodarczych) realizujących zadania w zakresie poszczególnych działów gospodarki są:

1) prezydium WRN (Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) — w stosunku do planów: Dyrekcji Przemysłu Miejskowego, przedsiębiorstw terenowego przemysłu materiałów budowlanych, przedsiębiorstw Miejskiego Handlu Detalicznego, przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego oraz przedsiębiorstw komunalnych i innych, podległych bezpośrednio wojewódzkim radom narodowym,

2) prezydium powiatowych rad narodowych — PRN (prezydium miejskich rad narodowych w miastach stanowiących powiaty miejskie) — w stosunku do planów powiatowych przedsiębiorstw budowlanych, miejskich przedsiębiorstw remontowo-budowlanych i miejskich przedsiębiorstw specjalnych, powiązanych z budżetami powiatowymi oraz przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, przedsiębiorstw administracji nieruchomości mieszkalnych i innych przedsiębiorstw podległych względnie bezpośrednio nadzorowanych przez powiatowe rady narodowe,

3) prezydium miejskich rad narodowych (w miastach nie stanowiących powiatów miejskich) — w stosunku do planów miejskich przedsiębiorstw budowlano - montażowych, przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i innych podległych tym radom.

§ 5. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych zatwierdzają plany przedsiębiorstw na podstawie wniosków właściwego rzeczowo wydziału prezydium WRN, uzgodnionego przez ten wydział z wojewódzką komisją planowania gospodarczego oraz na podstawie opinii wydziału finansowego prezydium WRN i oddziału właściwego banku finansującego.

2. Prezydium powiatowych rad narodowych zatwierdzają plany przedsiębiorstw na podstawie wniosków właściwego rzeczowo wydziału (referatu) prezydium PRN oraz na podstawie opinii wydziału finansowego prezydium PRN i oddziału właściwego banku finansującego. Wniosek ten przed wniesieniem planu na prezydium powinien być zaakceptowany przez właściwy wydział prezydium WRN i WKPG z punktu widzenia zgodności ze wskaźnikami wojewódzkiego planu gospodarczego na 1951 rok.

3. Prezydium miejskich rad narodowych (w miastach nie stanowiących powiatów) zatwierdzają plany podległych im przedsiębiorstw w oparciu o odpowiednie wskaźniki wynikające z wojewódzkiego planu gospodarczego na 1951 rok, przekazane im przez właściwy wydział prezydium PRN.

§ 6. Prezydium WRN może na wniosek WKPG zastrzec sobie ostateczne zatwierdzenie planów niektórych przedsiębiorstw terenowych, określonych w § 4 pkt 2) i 3), jeżeli uzna to za konieczne, w szczególności z uwagi na znaczenie działalności tych przedsiębiorstw dla rozwoju gospodarki województwa.

§ 7. 1. Na podstawie wskaźników uchwalonego przez wojewódzkie rady narodowe planu gospodarczego na rok 1951 powinny być zaakceptowane przez prezydium WRN w trybie § 5 ust. 1 i w terminie określonym w § 3 również plany wojewódzkich organów central spółdzielczo - państwowych i central spółdzielni, realizujących zadania w zakresie gospodarki, podlegającej właściwości rad narodowych, w szczególności w zakresie: przemysłu drobnego, budownictwa, transportu, rybołówstwa śródlądowego i obrotu towarowego.

2. Na podstawie zaakceptowanych planów (ust. 1) wojewódzkie organy central spółdzielczo - państwowych i central spółdzielni ustalają ostateczne plany na rok 1951 dla podległych im jednostek niższych.

§ 8. Prezydium WRN ustali na wniosek WKPG szczegółowy terminarz i tryb ostatecznego zatwierdzenia planów przedsiębiorstw (zakładów) terenowych i spółdzielczych jednostek gospodarczych.

§ 9. 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy jednostek gospodarczych, zorganizowanych do 1 kwietnia 1951 r.

2. Tryb i terminy ostatecznego ustalenia planów techniczno-przemysłowo-finansowych (planów finansowo - gospodarczych) na rok 1951 dla terenowych przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym i innych jednostek gospodarczych tworzonych po 1 kwietnia 1951 r. określają właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Plany finansowo - gospodarcze jednostek gospodarki komunalnej zatwierdzić należy według stanu organizacyjnego poszczególnych jednostek na dzień 15 września 1950 r., który to stan organizacyjny był podstawą do ustalenia projektów budżetów terenowych na rok 1951.

4. Dostosowanie form finansowania jednostek gospodarki komunalnej do zaszłych w międzyczasie zmian w strukturze organizacyjnej tych jednostek nastąpi z dniem 1 lipca 1951 roku w drodze ustalenia budżetów dodatkowych. Szczegółowy tryb wprowadzenia tych zmian oraz terminy ostatecznego zatwierdzenia planów finansowo - gospodarczych przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym, powstałych po 15 września 1950 r. ureguluje odrębne zarządzenie Ministra Finansów wydane w porozumieniu z Ministerstwem Gospodarki Komunalnej.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

MINISTER FINANSÓW

w z. Dr St. Jędrzychowski
w z. W. Jastrzębski

132.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 144 z dnia 25 kwietnia 1951 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia opakowań, podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotów opakowań (Biuletyn PKPG nr 10, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia opakowań, podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań (Biuletyn PKPG nr 15, poz. 178) wprowadza się następujące zmiany:

1) w wykazie A podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi opakowań zwrotnych, stanowiącym załącznik nr 1 dodaje się poz. 9 o brzmieniu:

„9. Worki jutowe, pakulane, papierowo-tkane i papierowo-wiskozowe“;

2) w wykazie B podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi opakowań wysyłkowych w poz. 10 skreśla się wyrazy: „Worki jutowe, pakulane, papierowo-tkane, papierowo-wiskozowe“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

133.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 145 z dnia 25 kwietnia 1951 r.

w sprawie wysokości rabatów (marż) detalicznych,
hurtowych i składowych na 1951 rok.

§ 1. W uzupełnieniu zarządzeń Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 330 z dn. 5 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 26 poz. 300) nr 347 z dnia 22 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 1 poz. 5) oraz nr 354 i 355 z dnia 30 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 2 poz.

13 i 14) ustala się dodatkowo rabaty (marże) detaliczne, hurtowe i składowe na rok 1951 w wysokości określonej w załącznikach do niniejszego zarządzenia (wykaz rabatów detalicznych nr 3 i wykaz rabatów hurtowych i składowych nr 3).

§ 2. Wprowadza się następujące zmiany w dotychczas ogłoszonych wykazach rabatów (marż) na 1951 rok:

1) w wykazie rabatów detalicznych nr 1 na rok 1951 stanowiącym załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 330 z dnia 5 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 300) w grupie artykułów chemicznych — pozycja IX, zmienia się rabat detaliczny na kleje zwierzęce i roślinne z 12 proc. na 15 proc. od cen detalicznych,

2) w wykazie rabatów detalicznych nr 2 na rok 1951 stanowiącym załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 355 z dnia 30 grudnia 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 2, poz. 14) w grupie artykułów spożywczych

a) skreśla się:

w pozycji 10 pkt b) — „ogórki kiszzone na sztuki“,

w pozycji 13 — „naturalny i“,

w pozycji 18 punkty a) i b) — słowo „kakao“;

b) uchyla się z dniem 1 marca 1951 r. ustalony pod pozycją 16 pkt d) rabat detaliczny w wysokości 21 proc. na kminek, kolender i czarnuszkę.

§ 3. Odpowiednie postanowienia, zawarte w § 2 i 3 powołanych wyżej zarządzeń nr 330 z dnia 5 grudnia 1950 r. i 347 z dnia 22 grudnia 1950 r. odnoszą się również do niniejszego zarządzenia.

§ 4. Ustalone w załącznikach do niniejszego zarządzenia rabaty obowiązują od dnia 1 stycznia 1951 roku, z wyjątkiem przypadków określonych w załączonych wykazach.

2 załączniki.

PRZEWODNICZYCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 145 z dnia 25 kwietnia 1951 r.

WYKAZ Nr 3

rabatów (marż) hurtowych i składowych na 1951 r.

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu)		Podstawa obliczenia marży (rabatu)
			składowej	hurtowej	
1	2	3	4	5	6
I. Artykuły przemysłowe					
1	Centrala Handlowa Ceramiki Biuro Sprzedaży Wyrobów Korkowych	Wyroby korkowe	1,5%	—	Cena zbytu (rabat)
2	Centrala Handlowa Ceramiki — Biuro Sprzedaży Porcelany Technicznej i Elektrotechnicznej	Porcelana techniczna i elektrotechniczna	2 „	—	Cena zbytu (rabat)
3	Centrala tekstylna	Przędza Szpagat snopowiązałkowy (z wyjątkiem obrotów jak niżej)	— 1 „	2 % 8 „	Cena hurtowa Cena detaliczna
4	Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych	Maszyny biurowe	—	12,5 „ 3,5 „	Cena detaliczna Cena hurtowa *)

*) ustalono na okres do 30 czerwca 1951 r.

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu)		Podstawa obliczenia marży (rabatu)
			składowej	hurtowej	
1	2	3	4	5	6
5	Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego	Instrumenty klawiszowe Płyty gramofonowe	— 3 „	4 „ 6 „	Cena detaliczna Cena detaliczna
6	Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego	Pozostałe instrumenty i artykuły muzyczne Pasmańteria, guziki i artykuły pokrewne, doniczki, wyroby gliniane artystyczne i użytkowe oraz figury wystawowe	3 „ —	4 „ 8 „	Cena detaliczna Cena detaliczna *)
7	Centrala Zaopatrzenia Szkół	Pozostałe artykuły rozprowadzane przez Centralę Artykuły produkowane przez Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych i Państwowe Zakłady Pomocy Szkolnych, rozprowadzane przez Centralę	— —	8 „ 5 „	Cena detaliczna *) Cena detaliczna
8	Centrala Druków Administracji Publicznej	Dla pozostałych artykułów rozprowadzanych przez Cezas obowiązują rabaty (marże) ustalone dla właściwych Central handl. przem. kluczowego Druki	—	10 „	Cena hurtowa *)
9	Centrala Handlowa Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“	Łożyska toczne	—	5 „	Cena hurtowa **)
10	Techniczna Obsługa Rolnictwa Centrala Zaopatrzenia	Łożyska toczne	—	5 „	Cena hurtowa **) (rabat)
11	Centralne Biuro Obrotu Maszynami	Maszyny importowane	—	5,8 „	Cena zbytu *) (narzut)
12	Biuro Zaopatrzenia Pozarynkowego Centrali Handlowej Przemysłu Papierniczego	Artykuły zaopatrzeniowe papiernicze, dostarczane i fakturowane bezpośrednio przez Przemysł z wyjątkiem artykułów: 1) przeznaczonych na eksport, 2) papierów gazetowych, 3) papierów drukowanych z wyłączeniem powielaczowego, 4) nabywanych przez jednostki podległe CHPP	0,3 „	—	Cena zbytu (rabat)
13	Centrala Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechniczna (Centrowet)	Sprzęt i narzędzia medyczne Artykuły farmaceutyczne Wata i opatrunki Biopreparaty weterynaryjne produkcji P I W	— — — —	6 „ 9 „ 15 „ 12 „	Cena hurtowa „ „ *) „ „ *) „ „ *)
14	Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego	Artykuły zaopatrzeniowe rozprowadzane przez Centralę przechodzące przez składnicę nie przechodzące przez składnicę	1 „ —	4 „ 4 „	Cena hurtowa Cena hurtowa
II. Artykuły rolne i spożywcze					
1	Centrala Spożywcza	Wina gronowe zagraniczne	27 „*)	8 „	Cena detaliczna
2		Art. kolonialne, przechodzące przez Składnicę Towarów Importowanych Centrali Spożywczej w Gdyni — herbata, kawa, pieprz, imbir ziele angielskie, goździki, cynamon itd. a) paczkowane b) luzem	5 „ 1 „	— —	Cena detaliczna
3	CS i	Konserwy mięsne	—	5 „	„ „
4	CRS	Wody mineralne stołowe i leczn.	—	25 „	„ „ ***)

*) ustalono na okres do 30 czerwca 1951 r.

**) obowiązuje od 1 kwietnia 1951 r.

***) obowiązuje od 1 maja 1951 r.

Lp.	Główny dystrybutor	Grupa towarowa	Wysokość marży (rabatu)		Podstawa obliczenia marży (rabatu)
			składowej	hurtowej	
1	2	3	4	5	6
5	Centrala Zielarska	Ogórki kiszone	—	6 „	Cena detaliczna
6		Kakao	—	6 „	„ „
7		Miód naturalny luzem	—	4 „	„ „
		w opakowaniu szklanym	—	4 „	„ „
8		Zioła luzem			Cena hurtowa
		(również zioła przyprawowe, jak kminek, kolender, czarnuszka itd.)	—	9 „	„ „
9		Zioła paczkowane (również zioła przyprawowe)	—	9 „	„ „
10		Olejki produkcji Centrali Zielarskiej	—	9 „	„ „

Załącznik do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG nr 145
z dnia 25 kwietnia 1951 r.

W Y K A Z Nr 3
rabatów (marż) detalicznych na 1951 r.

Lp.	Grupa towarowa	Główny dystrybutor	Wysokość (marży) rabatu*)	Uwagi
1	2	3	4	5
I. Artykuły przemysłowe				
1	Szpagat snopowiązałkowy	Centrala Tekstylna	14 %	
2	Instrumenty klawiszowe	Zjednoczone Zakłady	18 „	
3	Płyty gramofonowe	Przemysłu Muzycznego	20 „	**)
4	Pozostałe instrumenty i artykuły muzyczne		18 „	
5	Pasmanteria, guziki i artykuły pokrewne, doniczki, wyroby gliniane artystyczne i użytkowe oraz figury wystawowe	Centrala Handlowa Przemysłu Ludowego i Artystycznego	20 „	**)
6	Pozostałe artykuły rozprowadzane przez Centralę		15 „	**)
7	Artykuły produkowane przez Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych i Państwowe Zakłady Pomocy Szkolnych rozprowadzane przez Centralę	Centrala Zaopatrzenia Szkół	12 „	**)
8	Druki	Centrala Druków Administracji Publicznej	20 „	**)
9	Druki i przybory księgowo-	Przedsiębiorstwo Druków i Przyborów Księgowych	22 „	narzut **)
10	Łożyska toczne	Centrala Handlowa Przemysłu Motoryzacyjnego	6 „	obowiązuje od 1.IV.1951 r. **)
Artykuły rolne i spożywcze				
1	Mięso		9 %	
2	Wędliny		8 „	
3	Tłuszcze zwierzęce jadalne		8 „	
4	Podroby		13 „	
5	Konserwy mięsne		10 „	
6	Drób bity		13 „	
7	Wina gronowe		15 „	**)
8	Wody mineralne, stołowe i lecznicze		25 „	obowiązuje od 1 maja 51 r.
9	Ogórki kiszone		20 „	
10	Kakao		20 „	
11	Miód naturalny luzem		11 „	
	„ w opakowaniu szklanym		9 „	
12	Zioła luzem (również zioła przyprawowe, jak kminek, kolender, czarnuszka itd.)		33 i 1/3 %	
13	Zioła paczkowane (również zioła przyprawowe)		25 %	

*) w procentach ceny detalicznej

***) ustalono na okres do 30 czerwca 1951 r.

134.

**OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 6 z dnia 30 kwietnia 1951 r.

w sprawie zbiórki odpadków użytkowych.

Przeprowadzona przez członków „Komisji Koordynacyjnej Zbiórki Złomu i Odpadków Użytkowych“ w dniach 9 — 16 kwietnia 1951 r. kontrola wykonania postanowień okólnika nr 4 Przewodniczącego PKPG w sprawie zbiórki odpadków użytkowych (Biuletyn PKPG nr 8 poz. 91) stwierdziła poważne niedociągnięcia w pracy wojewódzkich komisji planowania gospodarczego w tym zakresie.

Braki te i niedopatrzenia spowodowały nieosiągnięcie zamierzonych korzyści gospodarczych, wynikających ze zbiórki odpadków użytkowych. W szeregu województw wykazano całkowity brak zrozumienia wagi zagadnienia, należytego wykorzystania krajowej bazy surowcowej przez właściwe zorganizowanie zbiórki odpadków użytkowych.

W niektórych województwach stwierdzono braki organizacyjne zbiórki odpadków użytkowych, niewystarczającą kontrolę nad przebiegiem zbiórki i wykonaniem wydanych w tym zakresie zarządzeń oraz niedostateczne zapewnienie odpowiedniej ilości środków transportowych do sprawnego odbioru nagromadzonych odpadków.

W celu zapewnienia należytych osiągnięć gospodarczych, właściwi ministrowie wydadzą podległym im jednostkom polecenie kontynuowania akcji zbiórki odpadków użytkowych wymienionych w p. 2) okólnika nr 4 Przewodniczącego PKPG z dn. 19 marca 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 8 poz. 91) i na zasadach w nim ustalonych — również w miesiącu maju 1951 roku niezależnie od wiosennej akcji sanitarno-porządkowej.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

135.

**PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT URZĄDZEŃ KULTURALNYCH
I SOCJALNYCH**

(znak S04B-04-25)

z dnia 27 kwietnia 1951 r.

w sprawie gospodarki funduszami akcji socjalnej.

W celu zapewnienia jednolitej gospodarki funduszami przeznaczonymi na prowadzenie akcji socjalnej z pozabudżetowych środków specjalnych, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Centralną Radą

Związków Zawodowych podaje do wiadomości, co następuje:

1. Stawki uregulowane pismem okólnym PKPG Departament Urządzeń Kulturalnych i Socjalnych z dnia 14 lutego 1951 r., Znak: S04B-04-3 (Biuletyn PKPG nr 6, poz. 68) opracowane zostały w skali krajowej. Z uwagi na to, że wydatki placówek socjalnych kształtują się rozmaicie zależnie od warunków lokalnych oraz indywidualnych właściwości danej placówki (różne warunki lokalowe, różny układ kosztów rzeczowych, odmienny skład personelu), należy preliminarze budżetowe placówek skorygować:

- a) na szczeblu centralnych zarządów przemysłu lub jednostek równorzędnych — w zakresie akcji socjalnej dla zakładów pracy objętych budżetem centralnym.
- b) na szczeblu wojewódzkich rad narodowych (oddziały akcji socjalnej) oraz referatów socjalnych we władzach i urzędach II instancji w zakresie akcji socjalnej dla zakładów pracy objętych budżetem terenowym.

2. Korekta powinna być przeprowadzona w sposób zapewniający wszystkim placówkom danej jednostki środki finansowe na pokrycie ich słusznych potrzeb, z uwzględnieniem rozbicia stawki stosownie do wskazań pisma okólnego, o którym mowa w p. 1. Jednostki wymienione w pkt. 1 lit. a) i b) po przeanalizowaniu preliminarzy budżetowych placówek socjalnych zatwierdzą te preliminarze na poziomie rzeczywistych niezbędnych wydatków, a więc mniejsze tam, gdzie wydatki kształtują się niżej, większe zaś tam, gdzie wydatki są wyższe, niż to wynika z dziennej stawki krajowej.

3. Przy korekcie preliminarzy budżetowych dopuszczalne są virements między poszczególnymi elementami stawki w granicach do 2 proc. stawki. Z kwot przeznaczonych na żywienie dzieci virement przeprowadzać nie można, ponieważ sumy przeznaczone na żywienie dzieci nie mogą ulec zmniejszeniu.

4. Instytucje centralne oraz instytucje wymienione w pkt. 1, lit. a) i b) powinny wykorzystać szczegółowe specyfikacje wydatków osobowych, rzeczowych oraz żywieniowych w stawkach dziennych urządzeń opieki nad dzieckiem.

Specyfikacje, na podstawie których ustalone zostały obowiązujące stawki krajowe, mają służyć jako wskazówka do należytego gospodarowania funduszami w ramach ustalonych limitów i należy je traktować jako dane orientacyjne z tym, że:

- a) wymienione w specyfikacjach artykuły żywnościowe mogą być zastępowane innymi pod warunkiem, że nie zostanie naruszona ogólna równowaga w poszczególnych grupach pożywienia (np. mięso można zastępować rybami, jajko — serem itp.),
- b) wynagrodzenia mogą się w praktyce kształtować inaczej w zależności od kwalifikacji personelu.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU **Mgr E. Parszevska**

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.